

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

962. Qua de causa procedi possit ad divisionem Provinciæ alicujus Ordinis
Religiosi, & qualiter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Catu: Rector consentire noluerit, possit Episcopus etiam invito, ubi adest justa causa, procedere ad divisionem. De Parochianorum consensu non requirendo facultas admittitur, quod tradit *ibid.* Castrop. Hoc bene subjungit Castrop. *n. 6.* ex Barbo, *ad dicitur loc. Trid. nu. 4.* posse tamen Rectorem, ut & Parochianos a decreto divisionis, & erectionis nova facta per Episcopum, etiam tanquam Sedis Apostolica delegatum, appellare, ita ut hæc appellatio necessariò interponenda sit apud Sedem Apostolicam, ubi Episcopus divisionem facit tanquam Sedis Apostolica delegatus. Si vero non Ordinarius processit, appellatio interponi possit coram Metropolitanis, habituram autem appellationem effectum non suspensivum, sed devolutivum, sit *ibid.* Castrop. Argumento *i. ad audiendum de Eccles. ad fid.*

Quæstio 960. An, & qualiter Episcopus facere possit divisionem?

Respondeo primò: Utique præcedente conditione servata, accedente etiam iniâ causa, Ecclesiæ sibi subjectarum divisionem facere potest Episcopus, ut colligatur satis ex Trid. *sess. 21. c. 4.* Castrop. *loc. cit. n. 3.*

2. Respondeo secundò: In Ecclesia tamen Collegiata anumerata, hoc est habente certum numerum & determinatum præbendarum sectionem Canonicanum, ad effectum augendi numerum Præbendariorum seu Canonicorum facere non potest Episcopus, dum numerus ille certus semel statutus ester auctoritate summi Pontificis; quia talis numerus sine auctoritate Papæ alterati, adeoque nec augeri dividendo, nec minui supprimendo præbendas potest. Lott. *cit. q. 28. n. 55. & 56.* citatus Jo. And. *in c. cum accessissent. nu. 19. de Confir.* Quod tamen intelligendum subjungit Lott. *n. 57.* nisi ex post fructus excreverint, vel decreverint, ut Abb. *in cit. c. cum accessissent. nu. 4.* & Felin. *nu. 17.* Illud etiam notandum, quod ait Lott. *loc. cit. n. 60.* nempe quod, dum requiritur, ut concurrat consensus Capituli pro tali alteratione statutus Ecclesia, qua contingit per talem divisionem aut suppressionem, illud referendum sit ad Prelatum Superiori illius Capituli; eo quod Capitulum numquam ex se id possit, sed omnino requiratur auctoritas Episcopi. Si tamen Episcopus non sit de Capitulo, vel habeat bona communia cum ipso Capitulo, tunc enim exigetur auctoritas Metropolitanæ, vel Papæ, ut Jo. And. *loc. cit.*

Quæstio 961. Qua de causa, & qualiter divisione Diœcesis cum creatione novæ Cathedrales fieri, & permitti possit?

Respondeo: Dum ex diœcesis amplitudine, & itineris asperitate difficile, nimirumque incommunum redditum pastori, oves statutis temporibus visitare, recognoscere; ipsiusque ovibus pastorem adire, justam censerit causam faciendo divisionem diœcесium, ait Card. de Luc. in *Miscellan. d. 1. n. 115.* Attamen certa & determinata Regula cuiusque casui applicabilis desuper statui non potest; plura liquidem, quam dicta causa requisita ad id desiderantur ea præsertim, ut antiquæ Ecclesiæ dignitas non vilescat, ac etiam nova convenientem quoque dignitatem fortiri & conservare valeat. Quod ipsum pro regionum moribus Regulam recipit; cum in una regione non dedecet Ecclesiæ Cathedrales habere fines brevissimos, in alia regione praxis sit diversa, & contra.

P. Leuren, Fori, Benef. Tom. III.

Card. de Luc. *loc. cit.* qua eadem ferè repetit ad Trid. *d. 16. n. 6.* de hac autem diœcесium divisione agere, & hæc examinare spectare ad Congregationem Consistoriale, ait *cit. d. 1. in Miscellan.* & ea frequenter in forma potius extrajudiciali & consultativa disputari, & examinari solere in dicta Congregatione, ait *ad Trid. l. c.* vide eundem *depriment. d. 6.*

Quæstio 962. Qua de causa, & qualiter procedi possit ad divisionem Provinciae Ordinis aliquius Religiosi?

Respondeat Card. de Luc. *de Regular. d. 27. nu. 30.* *& 4.* eosdem ferè terminos adhibendos in dismembratione, & divisione hujusmodi Provinciarum, qui adhibentur in materia divisionis Ecclesiæ Parochialium; cum & hæc divisio sit alienatio prohibita cadens sub terminis *Extrav. ambitiofæz* exigere non solum solemnitates consistentes in beneplacito Apostolico, & in consensu intercessorium, sed etiam justam causam necessitatis, cui alias opportunitate provideri non possit; quodque verificentur duo extrema: nempe primò, ut antiquæ Provinciæ dignitas per hujusmodi divisionem non vilescat, sed in congruo suo ac decenti statu remaneat. Secundò ut novum corpus illud, seu nova Provincia cum debita decencia constitui valeat, ne alias vilipendendi ratio eadē, qua in Parochialium, vel etiam diœcесium divisione intrerit. Porro de divisione unius & eligonis ab alia vide eundem Card. de Luca. *de Regular. d. 5. per rot.*

PARAGRAPHVS II.

De Alteratione, & Suppressione Beneficiorum.

Quæstio 963. Quid hic veniat nomine alterationis, seu mutationis beneficiorum?

Respondeo: Variam spectari posse beneficiorum alterationem, quarum alia extrinseca, alia magis intrinseca videtur, ut dum beneficium de subiecto Jurispatronatus transit in liberum, vel contraria. Qui transitus qualiter contingat, satis constat ex dictis de jurep. Item dum annexa beneficio in eius fundatione & erectione onera mutantur, demuntur, aggravantur; si enim quasi extrinsecè dici potest murari beneficium, de quo etiam dictum alibi, ubi de erectione beneficiorum. Alia magis intrinseca mutatio est, dum simplex in curatum, aut dignitatem, regulare transit in secularis, vel contra, de quo postremo dictum ad initium part. *l. 1. ubi de natura & divisione beneficii.* Nominis vero alteracionis Ecclesiæ magis ordinariè venire solet ea mutatio, qua Ecclesia aliqua (intellege, in qua est Congregatio aliqua Clericorum) Regulatis mutatur in secularis, vel contraria. Ecclesia aliqua Collegiata purè in Cathedralem, Cathedralem in Metropolitanam, Parochialis in Collegiam, simplex in Parochiale, Conventualis unius Ordinis in Conventualem diversi instituti & professionis. Azor p. 2. l. 6. c. 30 q. 1. Alterari quoque statutum Ecclesiæ, præcipue curatarum, sive sunt Collegiatæ, sive simplices, tribusq; nempe sectione seu dismembratione, suppressione, & unione beneficiorum, ait Lott. *l. 1. q. 28. n. 1.*

Quæstio 964. Penes quem sit potestas alterandi Ecclesiæ modo dicto?

I. 1. Espondeo primò: Mutandi Ecclesiam Parochialem, vel etiam purè Collegiatam, aut

Qq 2 quan-